

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. XXX. Theudas vnius fabulæ narratione Regem in suam opinionem trahit. Itaque pulcherrimas mulieres ad filium mittit: Iosaphat tamen orationis ope huiusmodi tentationem superat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

THEVDAS VNIVS TABVLAE
*narratione, Regem in suam opinionem
 trahit: Itaque pulcherrimas mulieres ad
 filium mittit: Iosaphat tamen ora-
 tionis ope huiusmodi tenta-
 tionem superat.*

CAPVT XXX.

REX quidam, cum mascula prole ca-
 ceret, vehementer animo angeba-
 tur, eamque calamitatem haud par-
 uam existimabat. Hoc igitur cum sta-
 tu esset, filium in lucem edidit: eoque
 nomine summa voluptate perfusus est.
 Dixerunt autem ad eum eruditi quidam
 medici, fore, ut si puer intra duodecim
 annos, Solem aut ignem videret, lumi-
 ne prorsus orbaretur, id enim ex oculo-
 rum ipsius situ designari. Quae cum pa-
 ter audisset, cubiculum quoddam ob-
 scurum ex rupe quadam condidisse, fi-
 liumque illic vna cum nutricibus in-
 clusisse fertur, nec ante duodecim an-
 nos exactos vllum omnino ipsi lucis
 splendorem ostendisse. Confecto au-
 tem huiusmodi temporis curriculo, fi-
 lium, qui nihil omnino rerum munda-
 narum ad hunc vsque diem perspexerat,
 ex hoc cubiculo educit. Ac tum ipsi

omnia, iuxta suum quodque genus, exhiberi ac demonstrari iubet, viros nimirum in vno loco, in alio foeminas, aliunde aurum, alia ex parte argentum, vniiones, & lapides exquisiti pretij, vestes luculentas & elegantes, currus insigni pulchritudine, simul cum regijs equis aureo freno instructis, cum aulae is purpureis ac scissoribus armatis, bo-um item armenta, & pecudum greges: atque, vt summatim dicam, omnia certo ordine puero demonstrabat. Percuntante autem eo quonam singulae res nomine appellarentur. Regis satellites ac stipitatores vniuscuiusq; nomen exponebant. Cum autem mulierum nomen scire cuperet, tum Regis armiger lepidè ac festiuè daemones eas appellari dixit, à quibus hominum mentes in errorem traherentur. Pueri autem peccus earum amore atque cupiditate vehementius, quam vllius alius rei desiderio, illectus ac delinitus est. Cum igitur omnibus rebus peragratis ad Regem eum adduxissent, ac Rex ex ipso quidnam ex omnibus rebus, quas vidisset ipsi magis arrideret, quaesivisset. Quid, inquit, aliud quam Daemones illi, qui homines in fraudem inducunt? Neque enim vllius rei, ex his omnibus, quas

*Mulieres
daemones
erroris.*

hodierno die vidi, perinde atque eorum amore animus meus incensus est. Atque hunc pueri sermonem Rex ille *Tyrannica res amor* admiratus est, quamque violenta, ac *mulierū.* tyrannica res foeminarum amor esset, hinc indicavit. Quocirca tu quoque non vlla alia ratione, quam ista, te filium tuum in potestatem redacturum putes.

Rex hoc consilium excipit, atque confestim ad eum delectæ puellæ præstanti atque egredia forma inducuntur. Quas etiam cum ipse eleganti ornatu illustrasset, atque omnino ad pelliciendum iuuenis animum instruxisset, omnes ipsius famulos & ministros *Forte coramata.* à palatio eiecit, easque in eorum locum substituit: Hæ itaque ipsi vndique hærebant, eumque complectebantur, atque ad nefarium concubitum extimulabant, per omnes videlicet gestus ac sermones ipsum ad voluptatem prouocantes. Neminem alium habebat quem conspiceret, cum quo colloqueretur, aut cænaret. Ipsæ enim omnia ipse erant. Atque hæc quidem Rex faciebat.

Theudas autē rursū ad pestiferā suā speluncā profectus, libros, q̄ res huiusmodi efficere poterant, in manū sumit: *euoca-*

*Spiritus
fornicatio-
nis.*

euocatumque vnum ex improbis spiritibus ad Christi militem bello lacessendum emittit, nesciens scilicet miser ille, quantum sui risum excitaturus, quantumque simul cum vniuersa sua diabolica cohorte infamiae notam subiturus esset. Improbus autem spiritus alijs insuper nequioribus spiritibus assumptis, ad generosi adolescentis cubiculum se confert, in eumque impetum facit, vehementissimam carnis fornicem succendens. Ac diabolus quidem internas ipsi flammam admovebat, puellae autem, ut corporis pulchritudine insignes, sic animo deformes, improbam materiam externae suppeditabant.

*Quod re-
mediū qua-
rat Iosa-
phat ad-
uersus pe-
stiferum
amorem.*

At verò pura illa anima postiferi spiritus impetum agnoscens, ac praepostera cogitationum bellum, quod magno ac vehementi aduersum se impetu veniebat, conspiciens, perturbabatur, tantoque malo liberari, purumque sese Christo exhibere cupiebat, nec sanctam illam stolam, qua eum baptismi gratia induerat, libidinis caeno contaminare. Confestim itaque amoris amorem, hoc est impudico, diuinum opponit: sibi que pulchritudinem illam ac gloriam omnium sermone praestantiorum, quam pura animae in Christi sponsi nuptijs, ex quibus illi

illi, qui nuptialem tunicam conspurca-
 rint, eijciētur, vinctisq; manibus & pe-
 dibus in exteriores tenebras protru-
 dentur, habituræ sunt, in memoriam
 reuocat. Hæc cum animo suo confide-
 rans, & lachrymas profundens, pectus
 verberabat, improbas illas cogitatio-
 nes, non secus ac fucos quosdam in fu-
 gam vertens. Deinde surgens, ac manus
 attollens, calentibus lachrymis ac ge-
 mitibus Dei opem atq; auxilium im-
 plorabat, ijsq; verbis utebatur. Omni-
 potens Domine, qui solus viribus pol-
 les, atq; ad misericordiam procliuus es,
 Domine, inquam, spes desperatorum,
 & eorum qui auxilio carent, mei quæ-
 so, inutilis tui serui, nunc recordare, fa-
 ciliq; ac propitio oculo me iatuere, ani-
 mamq; meam à diabolica fraude eripe, ac
 de manu canis vnicam meam: nec me in
 hostium meorum manus incidere per-
 mittas. Non supergaudeant mihi, qui ode-
 runt me iniquè: nec me in iniquitatibus
 corrumpi sinas, corpusq; meum, quod
 tibi castum exhibere promisi, probro &
 contumelia afficere. Te enim concupi-
 sco, teque adoro, Patrem & Filium &
 Spiritum sanctum in sæcula.

Cumque, Amen, subiunxisset, diu-
 nam consolationem cælitus ipse sibi
 adue-

Matt. 22.

*Pulchri-
 tudinem
 anima cõ-
 siderat.*

*Pectus tun-
 dit.*

Flet.

*Orat Iosa-
 phat aduer-
 sus ingrue-
 tem carnis
 tentatio-
 nem.*

Psal. 22.

Psal. 34.

*Efficacia
castitatis
remedia.*

*Securitas
incantos
decipit.*

aduenire sensit: atque improba cogitationes sese subdixerunt. Ipse autem ad maturinum vsque tempus in precibus perstitit: intellectisq; versipellis hostis technis atq; artibus, corpus suum, tum cibi penuria, tum siti, alijsq; afflictionum generibus premere coepit, in orationibus erecto corpore pernoctans, sibi que ipse pacta ea, quæ cum Deo, ini-erat, in memoriam reducens, atq; tum eorum, qui iustitiam coluerint, futurum splendorem animo & cogitatione informans, tum denunciata in improbis gehennâ aperte sibi ob oculos proponens. Quod scilicet ea de causa faciebat, ne hostis in certem actolutam ipsius animam nactus, prauas cogitationes ipsi nullo negotio insereret, animique ipsius puritatem turbaret & inficeret. Cum igitur hostis omnino mere concideret, seque strenuum iuuenem deiecturum prorsus diffideret, ad aliam callidiorum fraudem sese cõfert: (vt qui semper malus sit, nec vnquam aliquid moliri, atque incommodum aliquod & detrimentum afferre intermittere) in id omni studio incumbens, vt quæ sibi à Theuda mandata fuerant, exequatur. Itaq; rursus huiusmodi pharmaca comparat.

Ad

Ad iuuenem enim ex puellis illis vna omnium formosissima ingreditur: quæ etiam Regis cuiusdam filia erat, captiuaque à patria sua abducta, Regi Abenner, præstantissimi cuiusdam muneris instar, oblata fuerat: quam Pater, vt eximia pulchritudine præditam, ad labefactandam ac deiciendam filij animum miserat. Hanc impostor ille subit, ipsique eiusmodi sermones suggerit, qui animi ipsius prudentiam ac sapientiam perspicuè declararent. Siquidem diabolus omnes ad vitium accommodatas artes facile ac promptè exercet. Posteaque Regis filium à dextris adortus, puellæ amorem ipsi inserit, ob ipsius videlicet prudentiam & grauitatem, atque etiam ob eam causam, quod cum ea nobilitate esset, atque è regia stirpe prodijset, patria tamen simul ac gloria orbata esset. Ad hæc huiusmodi quoque cogitationes ipsi subserit, vt eam ab insano idolorum cultu liberaret, Christianamque efficeret.

Hæc autem omnia versuti draconis technæ erant. Nam cum Regis filius animo ita comparatus & constitutus esset, vt nullam obscenam cogitationem aut libidinosum amorem ad puellam

*Damon
specie boni
multos de-
cipit.*

vacat

*Nazianz.**Hic spiritum, illa carnem meditatur.*

vacillantem in se ipso perspiceret, rerum ipsius duntaxat calamitate, animæque exitio se commoueri sentiret, rem hanc, diabolicum commentum esse minime animaduvertebat. Siquidem re vera caligo ille est, ac lucem assumit. Ut enim Regis filius puellam alioqui diuinæque cognitionis oracula exponere cœpit, Agnosce, inquit, Mulier, Deum in omne æuum viuentem, nec te idolorum errore detineri sine, verum Dominum rerum omnium effectorem intellige: ac beata eris, immortalis ipso adiuncta: multa, inquam, eiusmodi cum ipse dixisset, statim improbus spiritus mulieri in mentem immittit, ut fraudis laqueos explicaret, ac Deo charam illam animam ad libidinis foueam præcipientem traheret, quemadmodum videlicet olim generis humani authorem Eux opera è paradiso ac Deo miserè exterminauit, cumque beatæ atque immortalis vitæ loco mortis addidit.

Posteaquam igitur puella verba illa omni sapientia referta audiuit, pro sua stultitia ea non intellexit, verum huiusmodi responsum edidit, quale ab ea editum consentaneum erat, quæ diaboli lingua atque os erat. Aitque: Si salutis mea,

o Do

o Don
tuo co
salute
vni me
trij
Deo r
extrem
salutis
sionis
Cui
tio eff
& aspe
ex par
mum
mecu
tuis lu
At
duran
propo
salutis
& exit
hi ran
cubit
imò p
Ill
sterno
fermo
nere p
spare
pellat

o Domine, cura tangeris, ac me Deo tuo conciliare, abiectæque animæ meæ salutem afferre studes, fac tu quoque vni meæ petitioni annuas: ac statim patrijs omnibus dijs meis repudiatis, Deo tuo me adiungam, ipsumque ad extremum vsque spiritum colam. Ita tu salutis meæ, atque ad Deum conuersionis, mercedem referes.

Cum autem ille, quænam hæc petitiõ esset, quæ fuisset, tum illa, & habitu, & aspectu, & sermone, ac deniq; omni ex parte sese ad alliciendum ipsius animum comparans, Matrimonio, inquit, mecum conitingere: atq; ego imperijs tuis lubens obsequar.

At ille. In cassum, inquit, o mulier, duram huiusmodi petitionem mihi proposuisti. Nam quanquam ingenti salutis tuæ cura teneor, teque ex mortis & exitij voragine extrahere cupio: mihi tamen corpus meum per scædum concubitum inquinare nimis graue est, imò prorsus impossibile.

Illam verò planam ipsi viam ad scelus sternens, Ecquid, inquit, huiusmodi sermone vteris, qui omni sapientiæ genere polles? Ecquid, inquam, hanc rem spurcitiem ac scædum concubitum appellasti? Neque enim ipsa quoq; Christiano-

*Spurcitiæ
est post vo-
ra nubere.*

stianorum liberorum ignara, atque
persum: verum & multos in patria
mea libros perlegi, & sæpe cum Chri-
stianis sermones contuli. Quid igitur
Nonne in quodam librorum vestro-
rum scriptum est, *Honorabile connubium
& thorus immaculatus? Ac rursum: Melius est nubere quàm vtri? Ac rursum: Quod
Deus coniunxit, homo non separet? Nonne omnes veteres iusti, tam Patriarchæ,
quam Propheta legitimo matrimonio
copulatos fuisse Scripturæ vestræ do-
cent? Nonne Petrus ille, quem Apostolus
habuisse scribitur? Quid igitur te adde-
xit, ut rem huiusmodi spurciæ appella-
laris? Magnopere sanè mihi à dogma-
tū vestrorū veritate aberrare videris.*

Cui ille respondit. Ita profecto mul-
lier, hæc se habent, quemadmodum
abs te dictum est. Licet enim quibuslibet
matrimonio copulari, exceptis uer-
men ijs, qui virginitatem Christo semel
pmiserint. Ego enim ab eo die, quo per
diuini baptismi lauacrum à iuuentutis
& ignorantia meæ peccatis purgatus
sum, putum me ipsum Christo exhibere
pollicitus sum. Quoniam igitur modo
do pacta ea, quæ cum Deo sanxi, dis-
soluere atque infringere audebo?

Rur

Heb. 13.

1. Cor. 7.

Matt 16.

Luc. 4.

*Huc huc,
oculos ad
monete,
qui Deo di-
catas vir-
gines, &
fœminas
virginita-
tem profes-
sas: Mona-
chos item
sub nuptia-
rum pra-
textu ad
incestum
solicitationis*

Rursum autem ad eum mulier his
 verbis vsa est : Sit sanè de hac re, vt ipse
 vis. At exiguam alteram, ac nullius
 momenti cupiditatem meam exple, si-
 quidem animæ meæ salutem afferre
 tibi cordi est. Hac duntaxat nocte me-
 cum rem habe, atque effice, vt & ego
 tua pulchritudine fruatur, ac tu rursus
 formæ meæ elegantia explearis. Quod
 si feceris, hoc tibi polliceor, me simu-
 latque dies illuxerit, Christianam reli-
 gionem suscepturam, atque omnem
 deorum meorum cultum fuga relictu-
 ram esse. Atque ob huiusmodi consi-
 lium, non modo veniam, sed etiam be-
 neficia, salutis meæ causa, à Deo tuo
 consequeris. *Gaudium enim* inquit Scri-
 ptura tua, *est in caelo super vno peccatore*
poenitentiam agente. Nam si ob scelerati
 hominis resipiscentiam lætitia in caelo
 excitatur, quid afferri potest, quin hu-
 ius resipiscentiæ authori magnum præ-
 mium debeat?

Luc. 19.

Ita certe res se habet : nec est quod
 dubites. Quid? An non Apostoli quoq;
 religionis vestræ duces, complura cer-
 to consilio faciebant, diuinum præce-
 ptum maioris præcepti causa interdum
 violantes? An non Paulus Timotheū,
 præstantioris consilij causa, circum-
 cidisse

Act. 16.

*Semel pec
canti quis
vires re-
surgendi
dabit!*

cidisse dicitur: Atqui circumciso apud
Christianos in crimine censetur. Nec
tamen ille hoc facere dubitavit. Atque
alia eiusmodi permulta in Scripturis
tuis reperies. Quocirca si serio animæ
meæ salutem afferre cupis, exigam
hanc meam cupiditatem exple: & ego
quanquam alioqui perfecto matrimo-
nij nexu tecum copulari cupiens, te-
men quoniam id tibi minimè gratum
est, non iam tibi vim afferam, verum
quicquid animo tuo infederit, posthac
faciam. Tu igitur ne me quoque pro-
fus abijcias, & execreris, verum in hac
vna re mihi obsequens, salutem mihi
affer, atque à superstitioso errore meli-
bera: tu autem deinceps per omnem vi-
tæ cursum, quæ tibi visa fuerint, facias
licebit.

His verbis utens (nam & habebat,
qui ipsi suggereret, cui etiam aures dā
admouebat: atque Scripturarum peti-
tus est ille vitij artifex diabolus) his ita-
quam, verbis utens, eum que de mē-
tris, tum à sinistris, vndique necenti-
animi ipsius turrim labefactare, insticu-
tiq; ipsius nervos debilitare, ac volun-
tatem & sententiam emollire incipie-
bat. Vitij autem sator, ac proborum vi-

rorum

rorum hostis, labantem ipsius animum
 conspiciens, ac summa inde lætitia per-
 fusus, statim pestiferos spiritus, qui vna
 cum illo aderant, appellat: Cernite, in-
 quiens, quonam pacto puella ista ea
 perficere contendat, quæ à nobis perfici-
 cinequiuerunt. Agite igitur, acriter
 nunc in eum impetum faciamus. Neq;
 enim ad explendam eius, à quo missi
 sumus, voluntatem aliud æque oppor-
 tunum tempus nanciscemur. Hæc cum
 versipellis ille ad socios dixisset, in
 Christi militem insiliunt: omnes animi
 ipsius vires perturbantes, atque acerrimum
 puellæ amorem ipsius pectori in-
 serentes, vehementissimumque libidi-
 nis ignem in ipso inflammantes.

Ille autem cum seipsum vehemen-
 ter vri, captiuumque ad peccatum trahi
 perspiceret, atque cogitationes suas,
 puellæ salutem conversionemque ad
 Deum ipsi proponentes, flagitium tan-
 quam hamum quendam esca occulta-
 re, hostisq; instinctu sibi negotium fa-
 cessere, perinde videlicet ac scelus mi-
 nimè esset, seruandæ animæ causa,
 cum muliere semel rem habere, in hu-
 iusmodi animi anxietate consilijque
 penuria alto pectore ingemiscens, se-
 ipsum statim ad orationem confert, at-

que

*Caro &
 demon cõ-
 currunt.*

*Sub specie
 virtutis
 latet vi-
 tium.*

Oratio tē
rationes
frangit.
Psal 30.
Psal 24.

que vberes lachrymarum riuos ex oculis profundens, ad eum, qui salutem ipsi qui in ipso confidunt, afferre potest, clamabat. *In te Domine speravi non confundar in aeternum: neque irideant me inimici mei, dextra tua haerentem:* verum hac hora pro tua voluntate mihi asta, vias meas dirigens, vt sanctum tuum & gloriosum ac formidandum nomen in me famulo tuo illustretur, quoniam benedictus es in saecula, Amen.

Visio Iosaphat.

Cum autem per aliquot horas cum lachrymis preces fudisset, genua quoque saepe flexisset, in terram se prostratus paulumque obdormiscens seipsum a quibusdam horrendis viris arripi videret: regionibusque quibusdam, quas nunquam viderat, peragratis, in amplissimum campum perduci, pulchris floribus, atque ingenti suauitate praeditum, vbi & plantas omnis generis cernebat in fructibus quibusdam & admirandis fructibus tum visa iucundissimis, tum perceptis suauissimis redundantes. Arborum porro folia ex tenuissima quadam aura dulcisonum edebant: ac dum impellerentur, inexplabilem odoris fragrantiam emittebant. Quin etiam sedes illic sitae erant auro atque ingentis pretij lapidibus stratae, luculentum sane splendorem afferentes

rentes: lectiq; item illustres, miris quibusdam stragulis, atq; elegãtia, omnem *Paradyse* orationis facultatem superante coor- *descriptio.*
 nati. Adhæc aquæ profuebant, perquã
 limpida, oculosque ipsos oblectantes.
 Tū autē per ingentem atq; admirandū
 hunc campum horrendi illi viri eum in
 urbem quãdam introduxerunt, in enar-
 rabili splendore rutilantem, ex pelluci-
 do, quidē auro muros, ex lapidibus autē,
 inemine vnquam visis, pinnas ac pro-
 pagnacula extructa habentem. Et quis *Vrbs Ierusa-*
 tandem est, qui vrbis illius pulchritudi- *salem bea-*
 nem ac splendorem sermone consequi *ta.*
 possit? Lux porrò supernè radijs identi-
 tem micans, omnes ipsius vicos imple-
 bat, atque alati quidam exercitus, luci-
 di omnes in ea morabantur, eiusmodi
 tantum edētes, quem nunquam mor-
 talis auris audiuit. Vocemq; dicentem
 adijt. Hæc eorum, qui iustitiam colue-
 rant, est requies. Hoc eorum, qui Do-
 mino suæ vitæ rationes probarint, ob-
 lectamentum. Hunc autem ex illo loco
 ductum terribiles illi viri retrorsum
 ducere velle dicebant. At ipse iucun-
 ditate illa, lætitiãq; animi omnino ra-
 ptus, Ne me quæso, inquiebat, ne me,
 inquam, hac lætitiã, quæ nullis ver-
 bis exprimi potest, priuatè: verum

Q 2 hoc

*Abnega
temetipsū.*

hoc mihi concedite, vt in vno am-
fima huiusce ciuitatis angulo degam.
Illi autem ad hunc modum responde-
bant, fieri nunc minimè potest, vt
sis. Hoc autem multis laboribus ac
doloribus tandem consequeris, si quibus
tibi ipsi vim intuleris.

*Gehenna
descriptio.*

Hoc sermone habito, ac maximè
lo campo rursus peragrato, cum in
nebrofa loca, omnisque mœroris ple-
na, atq; cum eo splendore, quem prius
conspexerat, ac lætitia illa, è diametro
pugnancia, duxerunt. Etenim obfcuritas
prorsus ac tenebrofa caligo erat, atque
afflictione ac tumultu totus ille locus
redundabat. Illic ignis fornax accen-
debatur, & carnificum vermium genus
serpebat, vtricesque virtutes feraci-
imminebant. Ac nonnulli miserè in
modum igni conflagrabant: vixque
huiusmodi audiebatur: Hic scelerato-
rum locus est: hic eorum cruciatus qui
fœdis flagitijs seipfos contaminarunt.
Post autem ab his, qui eum illic intro-
duxerant, ex eo loco eductus est. Sta-
timque ad sese rediens, toto corpore
contremiscebat, lachrymæque flumi-
num instar ex ipsius oculis fluebant:
atque omnis impudicæ illius puellarum
liquarumq; aliarum pulchritudo, quæ
uis

his cœno & sanie fœtidior ipsi visa est: memoriaque, ea quæ viderat, recolens, tum bonorum illorum cupiditate, tum dolorum illorum metu correptus, in lecto iacebat, sic affectus, vt nulla ipsi exurgendi potestas esset.

Vt autem de aduersa filij valetudine ad Regem illatum est, statim ad eum profectus, quidnam ipsi accidisset, percontabatur. Ille autem quidnam vidisset, exponit, aitque: *Cur pedibus meis laqueum parasti, & incuruasti animam meam? Nisi enim Dominus adiuuisset me, paulo minus habitasset in inferno anima mea.* Verum quam bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde: qui etiam eripuit humilitatem meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus. Sed visitauit me Deus Saluator meus, mihi que quantis ij, qui eum ad iracundiam prolocant, bonis sese priuent, quantisque cursum tormentis obnoxius se reddat, demonstrauit.

At nunc, ô pater, quoniam tu aures tuas occlusisti, ne vocem meam bona atque vtilia tibi occinentem audires, ne me saltem quo minus rectam viam capebam, impedias. Hoc enim cupio, hoc expeto, vt omnibus rebus liberatus, ad ea loca contendam, in quibus

Q 3

Barlaam

Psal. 56.

Psal. 39.

Psal. 72.

Psal. 56.

Barlaam Christi famulus habitat, et cum eo, quod mihi reliquum est vite, conficiam. Quod si me per vim retinere in animum induxeris, quam primum me moerore accedio extinctum videbis. Ita fiet, ut nec tu pater iam appelleris, nec me filium habiturus sis.

*IOSAPHAT CRUCIS SIGNO
demonos fugat, atq; acerrimè cum Theuda
disputans, eum, idolorumq; cultum
insectatur. Deumq; laudibus afficit.*

CAPVT XXXI.

Rursum igitur ingens Regem moeristitia inuasit: rursus omnem vitae suae spem despondere coepit: atque acerba secum animo agitans, in patrium suum abiit. At vero improbi spiritus, qui aduersus diuinum iuuenem à Theuda missi fuerant ad eum pudore suffusi redeunt, atq; quamuis alioqui mendacio gaudeant, acceptam tamen cladē confitentur. Quippe perspicua cladis signa in scelerato suo vultu gerebant. Ille autem, vsque adeo, inquit, imbecilles ac miseri estis, ut adolescentem vnum vincere minimè

pauca